

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 225/2026-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a sudcov Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ] zastúpeného JUDr. Viktorom Mlynekom, advokátom, Štúrova 1419/43, Nitra, proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Ek/266/2025 z 20. novembra 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav veci a sťažnostná argumentácia

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 18. februára 2026 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ako aj čl. 12 ods. 2 a 4 ústavy. Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.
2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že oprávnený (Slovenská agentúra pre rozvoj investícií a obchodu, pozn.) sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným okresnému súdu 24. januára 2025 domáhal od sťažovateľa ako povinného vymoženía sumy 527,78 eur s príslušenstvom, a to na základe exekučných titulov, ktorými sú uznesenie Správneho súdu v Bratislave sp. zn. NR-26S/3/2016 a uznesenie správneho súdu sp. zn. NR-26S/3/2016, ktorých obsahom je povinnosť sťažovateľa uhradiť trovy kasačného konania. Okresný súd poverením zo 7. februára 2025 poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ivančíka.
3. Sťažovateľ (povinný) sa návrhom na zastavenie exekúcie z 24. marca 2025 domáhal zastavenia exekúcie podľa § 611 ods. 3 Exekučného poriadku, argumentujúc nezákonnosťou, zmätočnosťou a neprimeranou tvrdosťou exekučných titulov. Sťažovateľ rovnako zopakoval svoje argumenty

týkajúce sa základného konania, ktoré vyústilo do vydania právoplatných exekučných titulov. Uznesením okresného súdu sp. zn. 16Ek/226/2025 z 28. apríla 2025 vydaným vyšším súdnym úradníkom bol návrh sťažovateľa na zastavenie exekúcie zamietnutý. Vyšší súdny úradník zdôraznil, že predmetom návrhu na zastavenie exekúcie môžu byť len skutočnosti hmotného a procesného charakteru, ktoré nastali až po vzniku exekučného titulu. Návrh na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom, ktorým by sa napadol právoplatný a vykonateľný exekučný titul. Rozsah prieskumnej právomoci exekučného súdu spočíva v zisťovaní, či exekučný titul spĺňa materiálne a formálne podmienky vykonateľnosti a či po vzniku exekučného titulu nedošlo k zániku judikovaného práva. Exekučný súd je viazaný obsahom exekučného titulu a nie je oprávnený ho vecne posudzovať.

4. Sťažovateľ podal proti uzneseniu z 28. apríla 2025 sťažnosť, ktorá vo svojej podstate obsahovo korešpondovala s argumentmi uvedenými v návrhu na zastavenie exekúcie, ktorú okresný súd napadnutým uznesením ako nedôvodnú zamietol.

5. Argumentácia sťažovateľa v ústavnej sťažnosti je založená na tvrdenom porušení označených práv napadnutým uznesením okresného súdu a svojím obsahom korešponduje s argumentmi v návrhu na zastavenie exekúcie a následnej sťažnosti okresnému súdu. Sťažovateľ je presvedčený, že exekučné konanie malo byť zastavené, keďže exekučné tituly považuje za nezákonné, zmätočné, ničotné a odporujúce dobrým mravom. Poukazujúc na judikatúru všeobecných súdov týkajúcu sa existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa a s nimi súvisiace moderačné právo súdu pri možnom nepriznaní trov konania, sťažovateľ uviedol, že vymáhanie trov kasačného konania v jeho prípade považuje za nezákonné, keďže sa v správnom konaní dožadoval len ochrany svojho vlastníckeho práva a oprávneným je organizácia zastupujúca štát. Sťažovateľ následne zopakoval svoju argumentáciu týkajúcu sa základného konania, ktorá vyústila do vydania exekučných titulov. Sťažovateľ rovnako považuje za nezákonné aj upovedomenie o začatí exekúcie v časti týkajúcej sa exekučných trov, ktoré boli podľa neho nesprávne vypočítané, v dôsledku čoho malo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu súdneho exekútora. Sťažovateľ na uvedené skutočnosti poukázal aj v sťažnosti proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, no exekučný súd sa týmito skutočnosťami v napadnutom uznesení nezaoberal.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Podstatou ústavnej sťažnosti je tvrdené porušenie práva na spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru), ako aj čl. 12 ods. 2 a 4 ústavy napadnutým uznesením okresného súdu, ktorým bola zamietnutá sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu vydanému vyšším súdnym úradníkom o zamietnutí návrhu sťažovateľa na zastavenie exekúcie. Sťažovateľ je presvedčený, že v jeho prípade existovali dôvody na zastavenie exekúcie, ktorú považuje za nezákonnú a rovnako za zmätočnú a nezákonnú považuje sťažovateľ aj exekučné tituly, na ktorých podklade je daná exekúcia vedená.

7. Ústavný súd zastáva stabilne názor, že medzi obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a obsahom práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nemožno vidieť zásadnú odlišnosť, preto ich namietané porušenie preskúmal spoločne. Nútený výkon súdnych a iných rozhodnutí vrátane súdnej exekúcie podľa Exekučného poriadku je súčasťou

základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, a preto postup exekučného súdu a jeho rozhodnutia podliehajú prieskumu ústavného súdu z hľadiska záruk obsiahnutých v tomto základnom práve vrátane práva na ústavno-konformný výklad a aplikáciu relevantných právnych noriem a práva na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia.

8. Ústavný súd po dôkladnej analýze napadnutého uznesenia okresného súdu v kontexte námietok obsiahnutých v ústavnej sťažnosti bez potreby detailného parafrázovania právnych záverov napadnutého uznesenia konštatuje, že námietky sťažovateľa nie sú spôsobilé privodiť záver o porušení označených práv napadnutým uznesením. Sťažovateľ uplatňuje predovšetkým námietky smerujúce proti skutkovému stavu a jeho právnomu posúdeniu v základnom konaní, ktoré vyústilo do vydania uznesení správneho súdu ako exekučného titulu, čo sú okolnosti uplatniteľné v základnom konaní. Exekučný súd správne uzavrel, že nie je oprávnený posudzovať vecnú správnosť exekučného titulu v kontexte sťažovateľom predkladaných námietok, ktorých posúdenie patrí opravným súdom v základnom konaní, a že nie je opravnou inštanciou pre konanie, ktoré predchádzalo exekučnému konaniu. Ústavný súd sa v celom rozsahu stotožňuje so závermi okresného súdu v bodoch 16 až 21 napadnutého uznesenia. Ako relevantnú nemožno vyhodnotiť ani argumentáciu týkajúcu sa trov exekučného konania. Okresný súd v bodoch 22 až 25 napadnutého uznesenia sťažovateľovi správne a dostačujúco objasnil, prečo uvedenú argumentáciu nemožno považovať za dôvody na zastavenie exekúcie, ktorého sa vo svojom návrhu domáhal. Ústavný súd ani na danom právnom závere nespozoroval prvky svojvôle.

9. V dôsledku už uvedeného nemožno napadnuté uznesenie považovať za arbitrárne, svojvoľné či nepreskúmateľné. Okresný súd dostatočne a ústavne akceptovateľným spôsobom odôvodnil, prečo nebolo možné návrhu na zastavenie exekúcie ani následnej sťažnosti vyhovieť. Vzhľadom na uvedené ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť v časti namietajúcej porušenie čl. 46 ods. 1 a 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ako zjavne neopodstatnenú.

10. Sťažovateľ v petite ústavnej sťažnosti namietal aj porušenie čl. 12 ods. 2 a 4 ústavy napadnutým uznesením, ktoré odvodzuje od porušenia práva na spravodlivý proces. Vzhľadom na argumentačné prepojenie daných častí ústavnej sťažnosti a v dôsledku absencie porušenia práv podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, nemohlo dôjsť ani k porušeniu označených práv podľa ústavy, a preto ústavný súd odmietol aj túto časť ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. apríla 2026

Libor Duľa
predseda senátu